

Revista
per a
la Divulgació
i la Cultura
2ª ÈPOCA

SANTA EUGÈNIA

Nº 25. 12 DE JULIOL DE 1.987. D.L. 625/83

DE 1 D'AGOST DE 1983 A 12 DE JULIOL DE 1987: 4^{rt}. ANIVERSARI

25

SANTA EUGÈNIA

Revista per a la Divulgació i la Cultura

25

25

EDITORIAL

A nivell interior de la revista, té una certa importància, aquest simbòlic i convencional 25, reconeixent que de cara al conjunt de Revistes de Premsa Forana, parlar del 25, és quasi fer rialles. Bastantes revistes estan entre n.º 100 i el 200, i algunes passen el n.º 500; a totes elles rendim homenatge d'admiració a la seva constància.

Ens ha pegat la brusca, pensant en els nostres lectors, de celebrar el n.º 25 d'una forma jocosa, que esperam serà ben rebuda i "celebrada" amb nosaltres que som joves i en feim "qualcuna de ses nostres".

Per a nosaltres ha de ser un motiu per seguir treballant, fins a seguir i passar al relleu als qui ens vulguin succeir al seu moment.

Així i tot aquest n.º 25 té algunes feines ben sèries que no és precís anomenar: al poble hi ha hagut aconteixements importants com les eleccions al Nou Ajuntament, final del futbol, curset de socorrisme, etc. etc., i altres que ara interessa no mentar.

Volem reiterar que podem estar al servici de qualsevol entitat per poder donar difusió a les seves activitats, ja sigui anunciant els actes a fer, com donant informació de les realitzacions. Això sí, sempre que les dites entitats hi tenguin i mostrin interès. Podeu dur les vostres cartes, col.laboracions, escrits, comunicacions, avisos, abans del dia 30 de cada mes com a màxim, i millor si és abans del dia 25, per una millor planificació nostra.

Des del n.º 25, a la vostra disposició.

LA REDACCIÓ

SANTA EUGÈNIA

REVISTA LOCAL PER A LA DIVULGACIÓ I LA CULTURA

EDITORIAL	1ª plana
INDEX	2
TRIBUNA	3 i 4
CASA DE LA VILA	5
NOTICIARI	6 i 7
ESGLÉSIA.Carta Cristiana	9
ESGLÉSIA.Les filles de la Misericòrdia	10
ELS NOSTRES POBLES	8
ENTREVISTA: Nadal Batle	12-15
ELECCIONS	16-17
NOU AJUNTAMENT.	18
ECOLOGIA	19
ENTREVISTA	20-21
RECÓ DELS POETES	22
PÀGINA SANITÀRIA	23-24
idem INFANTIL	25
MINIENTREVISTES	27
HISTÒRIA	28
PERSONATGES	29
ESPORTS. CAÇADORS	30
NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA	32
ESPORTS de pilota	33-34
CUINA	35

"Revista"

"SANTA EUGÈNIA"

Revista Local per a la Difusió i la Cultura.D.L. PM 625/83

Nº 25. Juliol de 1987.Redac.i Adm.en C/J.Ant.12.o7142.SANTA EUGÈNIA(Mallorca)
Editat i imprès a la Parròquia de Santa Eugènia (tel. 620260)Multicopista.

HAN FET AQUEST NÚMERO: Nadal Trias, Catalina Parets, Sebastiana Sastre,
Mª Eugènia Pou,Mª Pilar Bascuñana, Ma-teu Crespi, Gabriel Lladó, Maria Bibiloni,
Xisco Casellas, Toni Cañellas, Xavier Bascuñana, Mª Magdalena Perelló, Marilena
Perelló, Jaume Riutort, Mª Mag. Crespi.

Fotografia: Mateu Angel Cañellas

Colaboracions de: Vinyet Rossés i Miquel Coll

Com que no hi ha hagut cap "CARTA", hem fet l'index a "TOTA PLANA".

Disculpau.

LA SITUACIÓ DE LA DONA DINS LA SOCIETAT

«Las mujeres deben dedicarse a su casa y a criar niños, pero no a trabajar»

Efe

Lodz

El Papa Juan Pablo II pidió ayer en una fábrica textil de Lodz (suroeste de Polonia) mejores condiciones para el trabajo femenino, pero no ocultó su preferencia por el regreso de la mujer al hogar familiar.

En la primera alocución que pronuncia en un centro fabril, el Papa recordó al personal casi exclusivamente femenino de Uniontex que la doctrina social de la Iglesia pide que se valore como trabajo todo lo que hace la mujer en casa como madre y educadora.

En la ciudad Roja, escenario de los primeros brotes revolucionarios en Polonia, Juan Pablo II criticó abiertamente las con-

diciones de trabajo en la fábrica que visitaba y el bajo nivel de salubridad.

LA MUJERES, A CASA

Se refirió al problema de la separación entre el hogar y el puesto de trabajo de las mujeres, a quienes calificó de corazón de la comunidad familiar, recordando la tarea y el deber de instruir a los niños en la fe católica.

En el quinto y penúltimo día de su tercera visita pastoral a Polonia, Juan Pablo II dijo que la misión principal de la mujer debe ser la tarea maternal y familiar y exhortó a las mujeres polacas a que conserven la tradición cristiana y defiendan los valores religiosos en la familia y en el país.

Última Hora

Jo respect aquesta opinió perquè crec que tothom és ben lliure de pensar i opinar el que vulgui, però el que no puc fer és compartir-la perquè va en contra de les meves idees de igualtat i justícia, com a dona i com a persona. Quan vaig haver llegit aquest article vaig fer una anàlisi de la meua postura davant aquestes declaracions i me'n vaig adonar de que sempre ens han fet creure que la societat és masculina, que ha estat creada per l'home segons les seves conveniències i que per tant la dona només pot limitar-se a reproduir-hi el model que li ha estat adjudicat per l'home. Totes aquestes teories masclistes estan basades únicament en raons d'aparència anatòmica i fisiològica que fan que aparentment la dona estigui situada en un segon pla social i dominada per l'home.

Jo me pensava que realment aquestes teories pertanyien----

-al passat però llegint aquest article me n'he adonat que encara hi ha persones (defensores de la igualtat) que pensen que la dona és inferior a l'home i que el únic destí és el de satisfer el marit, encarragar-se de la casa i de la educació dels fills davant això no puc deixar de pensar que encara avui quasi al segle XXI la dona és una gran majoria oprimida per la falsa superioritat de l'home.

Crec que ja és ben hora de que aquesta situació canviï i que la societat se n'adoni que la dona està igual o més capacitada que l'home per desenvolupar qualsevol activitat activa o intel·lectual.

M^a. Eugènia Pou.

Peluquería de Señoras **CATALINA**

C/. Camarada Zayas, 20 - 1.º

TELÉFONO: 62 10 76

SANTA EUGENIA

Le ofrece los servicios de

Lavar y marcar, tintes, permanentes,
manicura, pedicura, depilación a la
cera.

*Esperamos su visita***SANTA EUGÈNIA**

ALS NOUS REGIDORS DE SANTA EUGENIA

SENYORS B. MULET, P. PUJOL, B. VIDAL, P. ZAPICO, M.A. CANYELLES, J. CRESPI,
M. CANYELLES:

En primer lloc pens que vos mereixeu la enhorabona per un doble motiu: primer perquè com els vostres companys de llista vos heu plantejat la tasca de fer de Santa Eugènia un poble digne i pròsper com predicaveu en els vostres programes; i segon perquè els taujans vos hem elegit per que ens representeu dins l'Ajuntament. Comença una etapa de quatre anys que, lluny de personalismes i ideologies, vos pertoca correspondre a la confiança que hem posat en vosaltres. Ja no ens interessa de quin partit sou (al qui heu d'ésser feels i heu de defensar); no importa saber si sou regidors o batle d'un o de l'altre partit, sino que ho sou del nostre poble. Diríem que heu deixat d'ésser polítics per convertir-vos en administradors dels recursos públics, promotors de futur (cultura, serveis, infraestructura...) i defensors dels interessos de Santa Eugènia i dels taujans per damunt de tot.

Havent passat uns anys en que no s'ha vist una integració dels membres, qui més qui manco es fa una pregunta que també és incògnita: Existirà en vosaltres una consciència d'unitat que permeti afrontar els esdeveniments i projectes que ens esperen durant aquest període de legislatura? O per altra banda, serà la vostra relació el primer obstacle per aconseguir el progrés que ens dibuixaveu abans del 10 de juny i que tots desitjam?

Personalment, crec que encara que un consistori ideal no existeix (la relació humana és fràgil i més en el camp polític), hi ha en vosaltres suficients garanties de formar un bon equip; a l'experiència d'uns s'hi afegeix ara la voluntat dels joves. Aquest és el símptoma més convincent de que Santa Eugènia no mor. El jovent vol tenir una presència directe dins la primera Institució del poble; és un fet ineludiblement esperançador. Un consistori jove en relació a l'edat dels integrants (una mitja que no arriba a 40 anys) té per davant una fase històrica en que haurà de demostrar el per què s'ha confiat en ell. Tant els guanys o èxits com les pèrdues o fracassos repercutiran en tots, gràcies a la vostra bona o mala gestió municipal, que admetem no és fàcil ni sempre avantatjosa per tothom. Però el que el poble vos demana a partir d'ara és que no vos tanqueu en el cercle viciós de les descalificacions personals i dels interessos partidistes perquè això ben segur impossibilitaria la funció pública, i el que és més greu, mantendria un poble dividit, del que en gran manera vos hauríeu de sentir responsables.

Desde la òptica d'un taujà, i de tota la gent que pensa com ell, que no vos manquin ànims ni bones intencions per dur a terme una faceta tan important com és la de regir el destí del poble de Santa Eugènia. Andavant!.

Miquel Coll Isern

DEMOGRAFIA

NOCES DE PLATA: 3-VII-62: GUILLEM LLABRÉS VERD AMB
MAGDALENA SERRA LLABRÉS.

!QUE POGUEU ARRIBAR A LES D'OR, AL MANCO!

DEFUNCIONS: 1-7-87: JORDI ALOMAR CAÑELLAS (52 ANYS)

!QUE DÉU VOS TENGA AL CEL!

SANTA EUGÈNIA

REVISTA LOCAL PER A LA DIVULGACIÓ I LA CULTURA

● Ple Ordinari del dia 13 de maig de 1987.

D'acord amb l'art.26 de les normes Electorals Vigents, es nomenen els següents càrregos:

Titulars: President: Pep Coll Mascaró
 1er.Vocal Nofre Pou Bibiloni
 2on.Vocal Juan-Pep Horrach Roig.
 amb els respectius suplents.

● Ple Extraordinari de 5 de juny de 1987.

Es proposa una finca destinada a la instal·lació d'un camp de futbol o altre instal·lació esportiva.

Vists els informes pericials corresponents, pareix oportú comprar les parcel·les 244 i 972 del polígon 2. propietat de Catalina, Francisca i Aina Crespi Bibiloni.

S'acorda efectuar compra per import no superior a 1.750.000' Rs.

Se faculta al Batle per a la tramitació, compra, elevació a Escritura Pública i inscripció en el Registre de la Propietat.

● Comisió de Govern 24 de juny de 1987.

Se informa de la Concessió de 250.000'Rs per part del C.I.M. per material mèdic per acondicionament del dispensari mèdic.

S'aproven diverses factures.

S'aproven dos expedients de plusvalia.

S'aprova, previ informe Comisió Interinsular de Sanejament, autoritzar la pedrera de marès a cel obert a don Bartomeu Coll Crespi.

Traspàs de sepultures i llicències d'obres.

● Ple Ordinari de 26 de juny de 1987.

S'acorda:

1er.- Declarar d'urgència l'obra de la "2ª Fase d'abasteixement d'aigua potable i sanejament de la Vila de Santa Eugènia.

2on.-Aprovar plec de clàusules econòmiques, que han de regir la contractació directa.

3er.-Aprovar l'expedient per la contractació d'obres per import de 38.000.000'Rs i adjudicació directa a favor de Melchor Mascaró S.A.

4rt.- Degut a lo alt de l'aportació que toca fer a l'Ajuntament, 21.098.019'Rs, s'acorda demanar subvenció a altres organismes per poder rebaixar l'expedient de contribucions especials.

● Ple Extraordinari i Comisió de Govern (conjunta) de 27 de juny de 1987.

Punt únic ordre del dia: Lectura i aprovació de l'Acte anterior, com a conclusió de l'Ajuntament anterior.

● Ple Extraordinari del 30 de juny de 1987.

Una vegada oberta la sessió i feta la lectura de la legislació del cas, es comproven les Credencials que presenta cada nou regidor, i es procedeix a formar la Mesa d'Etat, que queda constituïda per Don Bartomeu Cañellas i Don Macia Cañellas.

El President de la Mesa invita a tots els Regidors a declarar si les afecta causa de incompatibilitat alguna; es pren Jurament o Promesa a tots als Regidors; se declara constituïda la nova Corporació.

Lectura de l'Art.196 de la Llei 5/85; se proclamen els candidats a Batle. Es procedeix a la votació per a la Batlia, amb resultat de Pedro Pujol 4 i Bartomeu Vidal 3, i se proclama Batle don Pedro Pujol Puigserver que jura a continuació el càrreg de Batle.

Breu parlament a càrreg del nou batle, i es tanca la sessió.

A continuació, i fora ja de la Sessió, la Secretària informa als nous Regidors de la situació Econòmica de l'Ajuntament, així com del Patrimoni Municipal. ■

ESCOLA DE BALL MALLORQUI

Ja fa un parell de setmanes que funciona una escola de ball mallorquí tots els dilluns al centre parroquial, amb un mestre contratat a tal efecte; se tracta de don Pedro Durán que, precisament ja havia estat mestre de ball dels balladors grans del poble. En primer lloc es fa una sessió per als més joves petits, i seguidament la sessió per als grans.

MITINS ELECTORALS   1,6,7 i 8 de juny

Son de notar els mitins-festa que es celebraren a la plaça amb participació de gent de tota ideologia, el dia 6 a càrreg dels Independents — Progressistes, el dia 7 a càrreg d'Unió Mallorquina, i el darrer dia hàbil, — el dia 8, a càrreg d'Aliança Popular, que també havia organitzat un altre acte-mitin a la sala d'actes de l'ajuntament, el dia 1, en que estigué present el President Cañellas. Dels cartells de propaganda no en queda quasi-res; Molt bé.

FINAL DE CATEQUESIS   7 de juny

Per celebrar el final de Catequesis, es celebrà amb els nins una Missa ben participada per ells i un festival animat per els catequistes i un sezill refresc.

ELECCIONS   10 de juny

Podeu veure els resultats de les eleccions a les pàgines 16-18, i que tengueren lloc dins una total normalitat.

CURSET DE SOCORRISME

Des del 15 del passat mes de juny s'està impartint als locals de l'escola, un curset per el títol de "Socorristes", en el que participen diàriament una trentena d'alumnes, i que s'imparteixen per una sèrie de professors de la Creu Roja, fent pràctiques en tots els temes que s'expliquen.

REGILLA ESTACIO

N'hi ha que han confós la regilla del polideportiu de l'estació amb una ferreteria, i van a cercar-la allà; ja fa dues vegades.

FESTA DEL CORPUS   18 de juny

Com cada any es celebrà la festa del Corpus, que enguany es dintingí per l'esforç i entusiasme de la gent en enramellar i ornar els carrers per on passà la processó.

REUNIO DELS CAÇADORS   19 de juny

Es celebrà l'annual Assamblea General de la Societat de Caçadors "Puig d'En Marrón". Vegeu planes esportives.

EXCURSIÓ 3ª EDAT   27 de juny

L'Associació Local de la 3ª Edat de Santa Eugènia realitzà una excursió a la zona de Llevant de Mallorca, visitant Algaida, Montuiri, Manacor, Sant Lorenç, Artà, Capdepera, Cala Ratjada, Son Servera, Canyamel, Cala Mijor i Porto Cristo.

Aquesta excursió tengué 107 parricipants.

REUNIO FUTBOL   26 de juny

Es celebrà l'annual Assamblea General del C.D.F. Santa Eugènia, on es presentà , entre altres temes, la nova Directiva. Vd.Pags.esportives.

ELECCIO DE BATLE   30 de juny

Tengué lloc el dia 30 de juny a la 1 del migdia, la constitució del nou Ajuntament, i elecció del nou Batle. (Més informació a la plana 5).

RIFA per la REVISTA

El cupó dels cecs, no; el seu número, servirà el dia 13 de juliol per sebre a qui dels nostres simpàtics simpatitzants ha tòcat la porcella que rifavem, si havieu comprat billets abastament.

Finalitat de la cosa: poder repartir gratuïtament la revista a cada casa del poble. Pròxima activitat econòmica = recerca de capital per comprar maquinària; fins ara se fa amb màquines de propietat particular.

ANIVERSARI 3ª EDAT   12 de Juliol

En llegir aquesta revista s'haurà celebrat el 3er Aniversari de la fundació de l'Associació Local de la 3ª Edat a Santa Eugènia. Més informació al pròxim número.

*Jo som estat a Deià
a Ciutat i moltes bandes
n'he vistes, d'al.lotes bambes
però com tu no n'hi ha.*

● Deià poble petit amb una extensió territorial de 1.511 Hes. situat a la serra de tramuntana entre Sóller i Valldemossa, en la vertient nord del Teix, dins un comellà a la vorera de la mar.

Abans de la conquesta le l' illa per Jaume I, Deià formava una petita alqueria àrab anomenada "CA NA ROSSA" de dotze jovades d' extensió. (Espai de terra que pot llaurar una parella de bous amb un dia).

Després de la conquesta de l' any 1.229 al fer-se el repartiment de l' illa tal alqueria va ésser dada a un dels conqueridors anomenat Deià, i d'aquí va prendre el nom la nova vila.

Altres llibres històrics ens diven que després de tal conquesta Deià i el seu terme tocà a Nuno Sanç; i els seus primers pobladors eren gent que havia vingut de Catalunya i Aragó, com a la majoria dels pobles de l' illa de Mallorca.

El que podem dir més concretament del repartiment de l' illa després de la conquesta; és que Deià encara era anomenada HADDAYAN, si bé va ésser després de la conquesta quan es va prendre nom la nova illa.

Fins l' any 1.583 Deià formava part de Valldemosa, però aquest any es va independitzar, des de llavors ençà és un poble, no un llogaret, si bé miram là història de Mallorca podem veure que la majoria de pobles depenien uns dels altres, és a dir que els pobles petits eren llogarets dels grans, el mateix passà a Sta Eugènia que també pertanyia a Sta Maria del Camí.

En aquell temps les coses espirituals anaven lligades a les materials de tal manera que els pobles començaven a fer-se per l' església, la qual era, després, envoltada de les primeres cases. Així podem dir que quant un llogaret tenia la seva església desde llavors començava a poder ésser un poble. Així podem dir que Deià va començar a ésser poble a partir d'aquí, en que abans ja tengués una petita església.

Avui Deià ja poble independent des de l' any 1.583, amb 510 habitants, i residència habitual d' artistes i escriptors; conserva les característiques d' any passats, ja que no ha deixat d' ésser un poble agrícola sino que segueix produint, oli, llimones, taronges i garroves; els animals més característics són els porcs, cabres i ovelles.

No podem deixar el poble de Deià sense sàbre quin és el seu patró ni quan es celebren les festes patronals. L' església de Deià que tenia per titular Sant Joan Batista, quan va ésser independitzada, una de les coses que va fer el novell consell local fou prendre per patró de la vila el mateix titular de l' església. Ja que com he dit abans les coses espirituals anaven lligades a les materials, per això cada any les festes patronals de Deià es celebren el dia de Sant Joan Batista, dia 24 de Juny.■

SEBASTIANA SASTRE I MARIA BIBILONI

CARTA CRISTIANA Nº 25

ALS CRISTIANS I
PERSONES DE BONA VOLUNTAT
DE "SANTA EUGÈNIA".

Estimats amics:

La paraula estiu, (ha vingut, i fort) pot fer venir al nostre pensament moltes d'altres paraules: Sol pels qui fan feina a defora, pèr als qui el disfruten a la mar; alliberació, els estudiants han acabat el curs, algú problema s'ha solucionat; temps de descans pels (pocs) que disfruten de vacances; desert, pels qui cerquen la vida en la natura; oasis, pels qui el desitjaven.

L'estiu és bò; però tant sols si l'estimam; si l'avurrim, el feim un enemic nostre. L'estiu és bò si mos serveix per fer el que no podiem fer abans. L'estiu que mos impedeix, el tenim per dolent. Quan mos impedeix, mos aturam; quan mos aturam, pensam -a vegades-; i això és bò.

L'estiu no pareix gaire oportú per a pensar i per això és que mos fa peresa; però si l'estiu mos atura, serà bò que aprofitem l'aturada.

No heu intuït que volia dir des d'un principi que en aturar-nos podem trobar a Déu?

És bò que totes les paraules que mos suggereix l'estiu siguin un signe de la trobada amb Déu, ara.■

A la vostra disposició:

Nadal Trías Orell

 HA ARRIBAT LA MALALTIA

L'àngel del dolor visità (ca-meva pel novembre)

Era hermós i radiant.

Era fill de Déu.

Era, no ho creureu, el més alegre de tots els que he conegut.

Entrà pels meus jardins i acarona ma sang.

Rient-se'n

rompé una de les meves ales: la del treball i la de la presa,
però deixà intactes les de l'il·lusió i del coratge.

Em digué:

Ara comença la segona part de la teva vida,

bessona de l'altra, però un poc més mal-present.

Viu. No gastis les teves hores fent-te preguntes.

Torna compondre la teva escala de valors.

Posa a primera fila l'amistat (rera la fe, s'enten)

i recorda que Déu és bò,

que l'home és molt més bò del que ell es pensa,

que el món està ben fet

i que viuràs plenament el goig mentre visquis

perquè és vera

que l'àngel del dolor i el de Betlem son el mateix.■

* José L. Martín Descalzo. *

 SANTA EUGÈNIA

REVISTA LOCAL PER A LA DIVULGACIÓ I LA CULTURA

EL CARISMA DE LA MISERICÒRDIA

En 1856, en un llogaret senzill de la nostra Illa, a Pina, neix la nostra Congregació de Franciscanes Filles de la Misericòrdia; la finalitat específica és practicar la misericòrdia mitjançant:

- * Visitar, acompanyar i servir als malalts, especialment als més pobres.
- * Educar cristianament a la infància i joventut més necessitada.
- * Col·laborar amb l'apostolat parroquial i diocesà.
- * Atendre les necessitats apremiants que amb l'evolució dels temps vagin palesant-se en la nostra societat.

Aprofundint en els nostres orígens, un se'n adona que les nostres arrels són radicalment evangèliques.

Com a testimoniatge del nostre fonament tenim:

La figura dels nostres fundadors:

Marià i Josepa Ribas de Pina eren descendents de família noble de Ciutat; malgrat això, varen saber renunciar als drets que la seva alcúrnica suposava per tal de viure l'Evangeli en extrema pobresa a l'estil de Francesc d'Assís.

Visqueren en plenitud el carisma de la Misericòrdia que va infantar la nostra Congregació.

Les nostres primeres germanes: Al llarg del primer any de vida de la Congregació varen entrar vint i quatre al·lots, signe evident de que el carisma té força profètica.

Després de tres anys de vida de la Congregació, les nostres germanes vivien el seu servei gratuïtament en terres africanes.

Quan apareix per terres mallorquines el "cólera morbo" i la "febre groga", aleshores es diu de les nostres germanes que "volaven" per atendre i ajudar a les famílies afectades, malgrat això costà la vida a Sor Lucrècia.

Esdevendria molt llarg anar detallant dades concretes de la nostra història; aquestes pinzellades ens serveixen de mostra per veure com viviren la misericòrdia les nostres germanes primeres, que compartiren pobresa i angixes, joia i esperança amb el poble del que n'eren part integrant.

Les nostres primeres Constitucions:

Són aquestes el mirall on hi apareix clara la imatge dels nostres orígens. El primer capítol, mostra la finalitat del nostre Institut: "ésser un cor que s'inclina poderosament vers el miserable, vers aquell que està en la pitjor situació"; així van amarant trets de concreció:

- * Inserció en el poble (viure entre els més humils, els més desprotegits).
- * Gratuïtat en el servei.
- * Vida amagada, sense desitjos d'aparèixer, buidant-se totalment vers els altres.
- * Enamorats de la més extrema pobresa.
- * Ésser testimonis de la misericòrdia del Pare.

Som hereus d'una tradició evangèlica radical; malgrat constatem que AVUI el nostre carisma de Misericòrdia ha perdut força i frescor, ha enfosquit en radicalitat i això perquè les persones que optam per viure el carisma de la misericòrdia enmig dels homes, no som radicals, ens manca coherència i ens sobra mediocritat, som vulgars.

Malgrat tot això, vivim un moment històric on és possible donar vida, transpuar esperança.

Tant de bo on hi hagués una comunitat de Germanes Filles de la Misericòrdia, allà testimoniàssim la Misericòrdia entranyable de Déu Pare, perquè cada una experimentàs en ella mateixa que és estimada misericordiosament i aleshores afloràs el nostre testimoni no sols per la paraula, sinó mitjançant els fets.

Tant de bo sapiguem romandre en actitud de servei alegre i joiós, fent-nos presents, amb promptitud, "volant" al clam dels nostres germans.

Tant de bo anem encertant a on, com i quan hem de realitzar la nostra tasca apostòlica, acceptant la limitació personal, comunitària i congregacionalment.

Que Maria, Mare de Misericòrdia, receptora de l'Amor Misericordiós del Pare, sia el nostre model i així ens llancem a treballar pel Regne.

Les monges blaves

(de la revista "Arran")

MILLORAR EL SEU DEMA ES LA NOSTRA FEINA AVUI.

DONAM CREDIT A BAIX INTERES

Per al capital circulant
s'informi al telèfon de la
Conselleria d'Hisenda 727447,
per a la inversió als telèfons
de la Conselleria de Treball i
Transports 253445,
Conselleria de Comerç i
Indústria 724609, Conselleria
d'Agricultura i Pesca 725648, i
a les entitats següents:

Sa Nostra
Banca March
Banca de Bilbao
Banca de Crèdit Balear
Abel Malutres Torres
Banca Hispano Americana
Banca de Santander
Banca Exterior de Espana
Banca Atlantico
La Caixa
Caja de Ahorros de Pollensa
Banca Catalana

El Govern Balear posa
a disposició de tots els petits i
mitjans empresaris de les illes
una línia de crèdits
subvencionats.

Doblers barats per al
seu negoci: fins a 25 milions
de pessetes, amb interessos
des del 12'5% fins al 6'5%.

I són crèdits fàcils
d'aconseguir: l'any passat
s'acceptaren un 80% de les
sol·licituds presentades.

Faci via. Se n'aprofita i
tots ens n'aprofitarem: uns
20.000 llocs de treball han
estat consolidats gràcies a
aquests crèdits. Pretenem
crear riquesa perquè, si vostè
progressa, progressarem tots.

Banco Central
Banco del Comercio
Banco Urquijo Unión
Banco Español de Crédito
Banco de Vizcaya
Banco de Europa
Caja Rural de Baleares
Caja Postal de Ahorros
Banco Intercontinental Espanol
Barclays Bank
Banco de Financiación
Industrial
Banco de Fomento
Banca Jover
Banco de Madrid
Banco de Sabadell
Banco de Valencia
Banco Zaragozano
Caja de Ahorros de Madrid
Isba
Caeb
Pime

GOVERN BALEAR

Línia de financiació per a l'agricultura i pesca.

SANTA EUGÈNIA

REVISTA LOCAL PER A LA DIVULGACIÓ I LA CULTURA

UNA CERTA POLÈMICA ES DESFERMÀ EN TORN DE L'ENTREVISTA DE NADAL BATLE, RECTOR DE L'UNIVERSITAT BALEAR, PUBLICADA A LA REVISTA "LLUC". MOLTS DELS QUI HAN OPINAT, PAREIX QUE NO HAN LLEGIT L'ENTREVISTA ORIGINAL I EL SEU COMENTARI PAREIX DE POC FONAMENT. APOSTA OFERIM EL TEXT COMPLET ALS NOSTRES LECTOR PER A QUE ES PUGUI FORMAR UNA OPINIÓ EL MÉS OBJECTIVA POSSIBLE.

LA REDACCIÓ.

Entrevista a Nadal Batle i Nicolau

Rector de la Universitat de les Illes Balears

Per Miquel Cardell i
Climent Picornell

Nadal Batle Nicolau, nat a Felanitx fa 42 anys, casat, amb dos fills, Doctor en Ciències Exactes, Rector just ara reelegit de la Universitat de les Illes Balears.

Cabells i barba grisos, passats pel barber pocs minuts abans, ens rep al seu despatx, una sala doble, ampla sense fer llarg, on no hi falten els tres escalonets de fusta marcant espais, la llarga taula de juntes, dos terminals d'ordinador en funcionament, un telèfon incansable i, a les parets, quadres on creim reconèixer l'estil d'alguns pintors mallorquins.

Li demanam, per començar, quins camins l'han menat fins al rectorat de la UIB.

—Era Director de l'Escola d'Arquitectura de València i feia alguna cosa de Matemàtiques, fins que, el 82, torn a Mallorca per concurs de trasllat. En un termini breu es convocaren eleccions a Rector, i vaig tenir la impressió que aquesta Universitat necessitava un cert tipus de moviment a tres i quatre nivells distints, com és ara la necessitat de nacionalitzar-la, de donar-li un impuls important de cap a fora i d'amillar-ne els serveis estructurals i la capacitat de recerca. No estava convençut d'esser l'home indicat per fer-ho; però tenia una certa experiència que volia posar al servei del meu poble.

—Com es fa això que vostè considera necessari?

—Es tracta de plans separats, però convergents. Per exemple, hi havia un problema de normalització clar, que, en aprovar el nostre estatut va quedar reflectit, i pens que hem avançat bastant.

Un altre punt important és que aquesta Universitat es preocupi de les coses que pertanyen a la nostra comunitat, de potenciar departaments que es fixin al nostre entorn concret, i ja en tenim que ho fan.

També es tracta d'avançar cap a l'autonomia real de la Universitat, si és autònoma respondrà més als interessos de la societat il·lenca.

—En parlar d'impulsar la Universitat cap a fora, es pot entendre en relació a l'entorn social o a la comunitat científica.

—Aquests dos camins no són distints, però tampoc coincidents.

Pel que fa al llançament cap a la societat, aquí no hi ha tradició, i això ho fa difícil; però hem aconseguit augmentar de protagonisme.

Per exemple: ja venem productes a les indústries d'aquestes illes, tenim contractes amb empreses comercials i hoteleres, tenim en marxa l'elaboració del «llibre blanc sobre el turisme a les Illes», o la tasca sobre el «Pla territorial de la Serra de Tramuntana»; la mateixa enquesta sociolingüística és una cosa que ha tengut un cert ressò...

Són coses a tall d'anècdota, però és d'aquest punt de vista que hem d'avançar. Volem, per exemple, que els nostres laboratoris d'anàlisi i assaigs siguin homologats, i per tant siguin els laboratoris de la Comunitat Autònoma; que la biblioteca que arribarem a tenir sigui la de la Comunitat Autònoma; que els serveis informàtics que tenim siguin els de la Comunitat Autònoma...

És una cosa a 10 anys vista, no d'acció immediata.

—El tercer objectiu era millorar els serveis d'infraestructura...

—El Campus és un tema ja clos, que significa una gran inversió. Vol-dria fer una reflexió en aquest sentit: La nostra Comunitat Autònoma té la renda per càpita més alta de l'Estat, però el nivell de vida més baix. La manera de minvar aquesta expropiació és aconseguir inversions públiques. I una de les coses que té capacitat d'inversió aquí és la Universitat.

Si feim un Campus aconseguim

invertir en sis o set anys deu mil milions de pessetes, que està bé, però no és tant, i això significa un cost de manteniment que també significa una inversió pública important.

Amb tot augmentam la capacitat de reacció econòmica de les Illes; el nivell de coneixements, de cultura, i per tant la capacitat de definir la pròpia situació, i també de crear un focus d'atracció al mediterrani sobre certes àrees del coneixement que poden ésser rellevants.

Tenc ben clar que una universitat que no aconsegueixi estructura, espai, equipament científic i bibliogràfic no existeix, és un paper banyat.

—Es viable una Universitat com la nostra?

—El contrari és el que es pot dir des d'un esperit centralista, d'una mania de grans infraestructures faraòniques. Pensau que Cambridge té quatre o cinc mil estudiants i produeix més ciència, més premis Nobel, més articles i bons professionals que totes les Universitats espanyoles. És un problema de presupost i de fer-lo profitós.

Crec que ens passa igual. Les Universitats no sols són per donar un producte empresarial, sinó per contribuir al desenvolupament econòmic i cultural harmònic de l'entorn on viuen. I des d'aquest punt de vista, que n'hi hagi una aquí és molt necessari; però no sols és això: si som capaços d'obtenir rendibilitat del nostre producte, serà possible tenir una Universitat i que funcioni bé.

El que no podem pensar és que

les Universitats són un lloc per donar feina a la gent que no en té, per no fer res o per plantejar reivindicacions que allà-on s'han de plantejar és als sindicats. A la Universitat la gent hi ha de fer feina, l'ha de sentir com seva. Aleshores podrem tenir infraestructura i contactes i relacions amb l'exterior. De fet en tenim amb universitats angleses, franceses i amb algunes americanes.

I no oblidem que la nostra Universitat és la segona en el ranking de ciència de l'Estat Espanyol, que són uns barems que es fan segons unes relacions entre articles publicats a revistes homologades i nombre de professors i això...

—Com s'imagina un projecte acabat d'Universitat?

—Des d'un punt de vista infraestructural, a un lloc on no ens passi el que ens passa ara, que, per exemple, la Comunitat Autònoma ens demana un servei i no li podem donar per manca d'espai; amb uns serveis informàtics que encara no tenim; i un campus amb serveis socials importants, instal·lacions esportives, i prou equipament per dur endavant les tasques de recerca i docència que la Universitat ha de fer.

En segon lloc, una Universitat suficientment dotada de personal docent i no docent. I, en tercer lloc, una Universitat on puguem tenir la oferta educativa que aquesta societat demana. Hem de tenir estudis de turisme, d'econòmiques, d'enginyeria tècnica agrícola, de microinformàtica i microelectrònica, estudis de qüestions alimentàries, l'escola d'infermeria hauria d'esser nostra... i dic aquestes perquè aprofitàrem la infraestructura de professors que ja tenim. En definitiva, si tenguéssim una oferta educativa adequada, tendriem més estudiants i més qualitat.

—Vostè ha manifestat molt clarament la seva opció nacionalista. D'on neix aquesta opció?

—Vaig néixer a Felanitx el 45, i quan era petit la postguerra no era tan llunyana, i hi havia gent que duia la camisa blava —més d'un que ara fa de polític la duia ell o la duia son pare—. Prest me'n vaig tèmmer que era un ciutadà de segona categoria; primera perquè a ca meva no teníem un duro, i segona perquè parlava una llengua diferent de la que parlaven els de la camisa blava. A mi em pegaven amb

una estaca per ensenyar-me allò d'una cadira: «una silla»...

Jo no entenia massa bé què passava. Hi havia un feixista que ens feia cantar el «Cara al sol» i aquestes coses. N'hi havia una que parlava del «puerto de Pajares que està en la montaña», i em sorprenia molt, pensava «quinà gent, que tenen un port a una muntanya»... i no entenia res, i em feien sentir de tercera categoria, ja que, dissortadament no era negre o d'un altre color, i, clar, quan els convenia em feien passar per un dels seus, i quan no els convenia, no. I això és molt fort.

La meva primera reacció va esser simplement de ca apallissat. Després, això es racionalitza (afortunadament vaig passar per Barcelona, una escola important per tots els qui hi passàrem) i te'n adones que

si vols viure una vida que t'agradi, una vida divertida, has d'estar aprop de les teves coses. Fins i tot a causa de la mateixa estructura lingüística del mateix cervell humà, allò que la paraula és font de coneixement, per mi una figa és diferent de «un higo» i una fava de «una haba»... El nom de les coses, el paisatge, han quedat tan imbricats dins mi que quan ho veig, em sent diferent, i em costa molt que em facin canviar de vida, al cap i a la fi, qui renega de lo seu, renega debades... Ens volen fer canviar d'identitat, de tal manera que els qui hi perdem som nosaltres, perquè els qui hi guanyen són ells. Mirau, he fet l'experiment d'anar seguint el fil de la paraula «coordinar» als diccionaris. Als espanyols, acaba que surt imposar, determinar; als catalans el resultat es posar d'acord, pactar... això és la qüestió que fa que em senti nacionalista: perquè m'agrada.

—S'ha referit al pas per Barcelona com escola. Els il·lençs que allà hem descobert l'orgull de ser allò que som, som molts. Fins on es pot trobar aquest orgull, aquí?

—Aquí, grata-hi! Crec que hi ha molta gent que ha perdut l'orgull. Ha passat una cosa molt peculiar, el mallorquí, no sé per quines estranyes cinc-centes, ha desenvolupat un sentiment d'autoodi, d'auto-menyspreu. Una generació de mallorquins i baleàrics es pensen que se salvaran canviant-se la pell, canvien de conducta, i sovint per poca cosa; però la pell no es canvia, i el maquillatge fuig en rentar-se i ets el

que ets; després descobreixen que això no és rendable, però és massa tard, a força d'identificar-se amb els altres, ara són dels altres i han de fotre els seus. Crec que és un dels problemes.

Aleshores, com que aquesta gent està associada als terratinents, a la gent que ha figurat i ha tengut els privilegis per molts de motius, resulta que els altres se senten molt fotuts i molt poca cosa, perquè els que són-collonuts-i-guapos-i-mengem-millor-i-van-més-en-cotxe són d'una altra forma.

En segon lloc, estic convençut que si es fes una estadística de la gent que ocupa llocs de privilegi, les capes socials altes amb doblers i prestigi, estic convençut que només hi ha un 10 % d'originaris d'aquesta terra. I, a més a més, només parlen català la meitat. Això és alarmanant, els mallorquins, sense adonar-se'n, són la gent més maltractada i miserable del món. Mai m'hagués pensat que a l'Hospital de Nit hi hagués tanta gent miserable d'aquesta terra.

Resulta que els qui controlen són forasters i els qui ho passen malament són mallorquins. Com que la gent veu això, posa en marxa processos d'autoodi, diu «nosaltres som els desgraciats» enlloc de dir «lluitarem per a ésser el que som».

Pens que la Universitat ha de fer feina per retornar una mica l'orgull. Si la gent normal veu que la gent amb un tipus de coneixements i d'estatus vol ser qui és, això li pot retornar la dignitat que els mallorquins hem enterrat davall les rajoles.

—Parlar de nacionalisme suposa parlar d'un projecte de nació. Del País Balear a dir-li molt senzillament Catalunya, posem el cas del nom, el ventall és ample. Quin és el seu projecte de nació?

—Jo crec que Catalunya és una nació molt gran, i per tant hem de fer la gran Catalunya. No he tengut por mai de dir-ho.

Jo ho vull tot, quan hom es partidari de la llibertat, ho és per tot, per exemple per separar-se d'una dona que no li agrada, i això crec que ho hem d'aplicar a tots els nivells. El divorci és una possibilitat de divorciar-se de tot a aquest món, perquè no podem fer que els esclavatges o les relacions no volgues siguin perpètuas. Fins i tot els germans siamesos intenten que els separin.

No sé perquè a altres situacions no ho podem fer així.

Crec que la solució és sempre, a cada passa, aconseguir més, i arribar al final a tot el que vulguem, una plena llibertat per a fer del nostre destí, de la nostra política el que en vulguem. He dit repetidament que l'Autonomia, a un cert nivell, no sé si basta, i menys aquest Estatut, que és de rialles. No em basta que el meu país pugui administrar l'educació, suposat que tinguem competències, no interessa gestionar una educació que ens imposen des de fora, el que volem és un model educatiu propi, o de transports, o d'exèrcit —si en volem—, etc. Això només té un nom.

També crec que la meua nació té una part continental i una insular, i... ja ho he dit tot!

—*Sempre ens ha fet il·lusió jugar a una espècie de qüestionari Proust, sense arribar a tant; li proposam unes certes paraules i vostè ens diu que li suggereixen. Comencem per «matemàtiques».*

—Les matemàtiques no són més que llenguatge; un tipus de coneixement estrictament verbal, distànciat de l'experiència, en el sentit que ho puguin dir els químics o els físics.

Però han contribuït a organitzar el coneixement, donar-li una estructura i fer possible la intercomunicació entre diferents sectors del coneixement humà, entre experiències que hom troba i la mateixa estructura de funcionament del cervell. Són un coneixement verbal, i per tant no són un coneixement nou arran del món, però si que ens permeten descriure com hem d'organitzar el coneixement i com hem de descriure el resultat dels nostres experiments; també ens donen una forma d'organitzar la futura recerca; per tant formen part important del descobriment humà.

En mi han contribuït també a tenir una idea de com analitzar els problemes, de quan hi ha una fal·làcia detectar-la, i m'han donat sobre tot una cosa que és bona, un gran escepticisme lúdic i lúcida.

—*Ciències socials.*

—Depèn de què hi entenguem. Tota ciència ben organitzada, racional, i amb base experimental contribueix al desenvolupament del coneixement.

—*Bilingüisme.*

—Distingesc entre unitat i pluralitat,

però qualitativament no puc distingir un estadi intermig.

No som partidari del bilingüisme, ho som del plurilingüisme, en qualsevol cas. Sé que és impossible, per tant, l'acció és clara, però si la motivació del bilingüisme és que la nostra llengua pròpia no serveix per a una màxima comunicació, aleshores, tampoc serveix una altra llengua geogràficament pròxima. Si es necessita una *lingua franca*, ha d'ésser evidentment l'anglès, per tant, jo, bilingüisme sí, però català i anglès.

El que no entenc és perquè hi ha d'haver intermediaris, tanmateix, darrera el bilingüisme sempre hi ha el monolingüisme de la llengua que té l'estatus polític superior. Quan hi ha contraposició entre dues llengües, una sobre l'altra, i dues nacionalitats, una majoritària i una minoritària dins l'estat, la majoritària és més nacionalista que les altres.

—*Política.*

—És una manera necessària d'organitzar la societat, igual que els revisors són absolutament inútils perquè funcionin els trens, però imprescindible perquè hi pugin els passatgers.

—*Felanitx.*

—Pens que Salvador Dalí s'equivocà, el centre del món és a S'Arraval de Felanitx; bé, ara s'ha desplaçat una mica cap al Port.

...És un lloc que té uns records indestruïbles de mi mateix. Un lloc on hi ha hagut gent molt rara sempre, i els felanitxers ho feim servir com una mitologia. Els meus fills no han anat a Felanitx; però també són felanitxers.

—*Dona.*

—Som un gran afeccionat, a les dones; hi he dedicat moltes d'hores.

És una cosa que té un aspecte exterior molt agradable, bastant apetitós, generalment parlant. L'aspecte interior depèn de l'individu.

Normalment tenen una sobrecultura afegida que les distingeix bé dels homes; però així com diria que, pel que fa al seu aspecte exterior, el que m'interessa és el «col·lectiu dones», pel que fa a l'interior, hem d'anar d'una en una, aleshores són més poques.

—*PSOE-OTAN.*

—Per què s'hi llogaren? No puc deixar d'ésser pragmàtic: per què s'hi llogaren quan varen dir que no ho volien ésser? O en aquest cas «qui té el cul llogat no seu on vol».

Però hi ha una qüestió que nosaltres les nacions minoritàries hem d'aprendre i no tenir vergonya mai de dir-ho; és allò de «vendre, vendre en qualsevol llengua, i comprar en català», jo hi afegiria i «pagar» en català. Si adquirís més llibertat nacional, estaria disposat a pertànyer a qualsevol coalició.

Vull dir que això de l'OTAN és una qüestió de potències estrangeres i no m'hi vull aficar.

—*Europa.*

—Jo no som massa europeista, crec que així com hi hem entrat ens ha perjudicat. L'entrada a Europa ha estat dolenta comercialment per a les illes.

Seria molt llarg, però per exemple, els canaris no tenen IVA i nosaltres sí. L'IVA és una manera de posar barreres duaneres al turisme, que abans no en tenia.

—*Turisme.*

—Crec que és una cosa molt bona. El problema sempre és el mateix: si nosaltres poguéssim dissenyar la nostra política turística seria diferent; la gent no se n'adona (ni els ecologistes que corren per aquesta terra, que són bastant primitius i espanyolers) que el problema del turisme no és que sigui turisme i faci mal, és que no tenim els instruments per dissenyar la nostra política turística. Perquè el que està passant no és resultat dels mallorquins, sinó del disseny estatal de la partició del treball entre aquelles regions de la «Espanya, una, grande y libre». Què volien que féssim a Mallorca, quan la inversió era a Madrid? Aquesta és una terra molt pobre, tots nosaltres tenim parents que han hagut d'emigrar sense que aquí hi hagués un duro d'inversió.

El que jo voldria és que el turisme fos distint, que produís més riquesa. Mira què passa a Suïssa, que ara té producció industrial, però tampoc no és tan important. Perquè són els amos del seu propi destí, són capaços de tenir un impost que sols està devers el 8 % i mantenir un nivell de vida increïble, quan és un país inhòspit. Imaginau perquè no hi podria haver un sistema bancari com el suís a Mallorca, si aquí és més adequat, pel clima i tot.

És trista, i és greu la situació, sobretot perquè els mallorquins no saben ni què volen. No som els amos del nostre destí, i coses com aquesta és més possible que les tenguí Canàries.

—Continuant amb els qüestionaris més o menys proustians, per a conèixer la persona del personatge, què vos agrada menjar?

—Quan puc, essencialment peix. Ara m'he fet una mica vegetarià, no per cap misticisme, jo me'n fot d'això, sinó per la meua mala salut de ferro. La carn no m'agrada, només els embotits mallorquins, però no en puc menjar i m'ho he hagut de llevar per voluntat pròpia.

—Què llegiu, a part dels diaris i les qüestions professionals?

—És que professionalment la gamma és molt ampla, des de matemàtiques i informàtica fins a filosofia de la ciència.

Quan tenc temps, som lector molt assidu de coses com Bertrand Russell. Abans em dedicava a llegir novel·les, però cada vegada m'interes-

sen manco i m'agraden més les reflexions històriques.

Bé, i tenc una petita afecció amagada i «cutre», que és llegir tot quant em cau a les mans sobre la II Guerra Mundial.

—On viatgeu?

—Als països on hi ha universitats. Vaig al Port de Felanitx, però també, per qüestions professionals, vaig molt sovint a Barcelona; a Madrid, al Consell d'Universitats; una vegada o dues cada any a Londres... I també he anat a països més llunyans d'Amèrica i Àsia. A Àfrica no hi puc anar, a part d'això, anar a Marrakesh ho trob un poc cursi.

—Ara la pregunta bona: Quin és el vostre heroi de ficció?

—No és de ficció, però en Galileu és un personatge que em fa molta gràcia, perquè no es va deixar cremar. Hauria d'haver estat català.

O en Newton, també m'encanta. Era llestíssim i absolutament cínic; pèns que és el «tio» més llest i més espavilat que ha existit mai, tot el que va fer ho va fer abans dels 23 anys. I fer la llei de la gravitació no és trivial, a part de multitud de coses més de física i matemàtiques. Però llavors li demanaren si volia ésser Director de la Casa de la Moneda, el feren Lord, va entrar al Parlament i l'únic que hi va dir va ésser, una vegada «quin renouer que fa la gent quan xerra!» i l'altra «tancau aquesta porta que em constipareu».

No són de ficció, però són dos personatges que mereixen tots els meus respectes.

"Els escrits d'aquesta revista sols expressen l'opinió dels seus autors"

AL SEU SERVEI EN TOTES LES DIRECCIONS

A qualsevol punt de les Balears, on vostè es trobi, sempre tindrà a dues passes una de les oficines de la Caixa de Balears "Sa Nostra", que formen la més ampla xarxa d'oficines al seu servei, i on hi podrà utilitzar, amb els més avançats sistemes tècnics, qualsevol dels múltiples serveis que la nostra Entitat li ofereix, perquè "Sa Nostra" és la Caixa de Balears.

CAIXA DE BALEARS "SA NOSTRA"

SANTA EUGÈNIA
REVISTA LOCAL PER A LA DIVULGACIÓ I LA CULTURA

RESULTATS A BALEARS

BALEARES (AUTONOMICAS) Censo: 507.251 Emit: 339.544 Abst: 32'90%

	Votos	1987 %	Esc.	Votos	1983 %	Esc.	Diferencia 87-83
PSOE	108.910	32,47	21	108.254	34,3	21	-1'83
AP-PL	123.130	36'71	25	111.099	36'0	21	+0'71
UM	30.247	9'02	4	47.175	15'3	6	-6'28
CDS	34.146	10,18	5	6.635	2'1	--	+8'08
I.U.	6.562	1'96	--	7.569	2'4	--	
PDP	5.212	1'55	--	--	--	--	
PSM-Entesa	20.750	6'18	4	21.914	7'1	4	-0'92
Vida y Autonomía	961	0'29	--	--	--	--	
PTE-UC	1.072	0'32	--	--	--	--	
Participación	339.544	67'10		315.263	64,74		+2'36
Abstención	166.458	32'90		173.832	35'26		-2'36
Censo	507.251			489.095			
Total Escaños			59			54	

PARLAMENTO EUROPEO**BALEARES**

Candidatura	Votos	%
AP	119.845	35,81
PSOE	114.536	34,22
CDS	39.776	11,08
UM	19.064	5,70
PSM-EN (CIP)	9.920	2,96
IU	7.440	2,22
PDP	5.421	1,62
AS	2.601	0,78
HB	1.477	0,44
LV	1.252	0,37
PTE-UC	1.107	0,33
CIU	1.065	0,32

STA. EUGENIA**LOCALES****SANTA EUGENIA**

CENSO:	759	ABS: 11%
VOTOS:	662	
VOTOS		CONCEJ.
UM	320	4
AP	277	3
IND	66	-
ALCALDE: PEDRO PUOL (UM)		

ELECCIONS LOCALS**DISTRIBUCIÓ DE REGIDORS****SEGONS****L'APLICACIÓ DE LA LLEI D'HONT**

	1	2	3	4	5	6	7
U. M.	<u>320</u>	<u>160</u>	<u>106</u>	<u>80</u>	64	53	45
A. P.	<u>277</u>	<u>138</u>	<u>92</u>	69	55	46	39
II. PP.	66	33	22	16	13	11	9

RESULTATS A SANTA EUGENIA

PARLAMENT	HABITANTS	938	
BALEAR	ELECTORS	759	
	EN BLANC	0	
	NULES	8	
	TOTAL VÀLIDES	667	
	VOTANTS	675	88'95 %
	ABSTENCIÓ	84	11'05 %

ALIANZA POPULAR	276
UNIÓ MALLORQUINA	273
P.S.O.E.	51
PART.SOC.MALL.-ESQ.NAC.	40
CENTRO DEM. I SOC.	15
EU-IU	8
PART.DEM.POPULAR	2
PART.TRAB.ESP.-U.C.	1

PARLAMENT	HABITANTS	938	
EUROPEU	ELECTORS	759	
	EN BLANC	14	
	NULES	2	
	TOTAL VÀLIDES	673	
	VOTANTS	677	89'21 %
	ABSTENCIÓ	82	10'79 %

UNIÓ MALLORQUINA	221
CONVERGÈNCIA I UNIÓ	1
HERRI BATASUNA	5
ALIANZA POPULAR	295
PART.DEM.POPULAR	1
PART.TRAB.ESP.-U.C.	1
CENTRO DEM. I SOCIAL	43
CONF. VERDES	1
PART.SOC.MALL.-ESQ.NAC.	22
P.S.O.E.	57
EXTREMADURA UNIDA	1
IZQUIERDA UNIDA	8
PART.OBR.REV.ESP.	1
PART.AC.SOC.	1

ELECCIONS	HABITANTS	938	100 %
LOCALS	HABITANTS NO ELECTORS	177	18'86 %
	ELECTORS	761	81'14 %
	EN BLANC	10	1'49 %
	NULES	4	0'59 %
	TOTAL VÀLIDES	673	99'41 %
	VOTANTS	673	88'42 %
	ABSTENCIÓ	88	18'86 %

ALIANZA POPULAR	277	42'15 %
INDEPENDENTS PROGRESSITES	66	9'81 %
UNIÓ MALLORQUINA	320	47'55 %
EN BLANC	10	1'49 %

UM

NOU AJUNTAMENT

PEIRO PUJOL PUIGSERVER, 48 - anys, natural d'Algaida, viu a Santa Eugènia des de 1964. Mestre d'obres. Casat i té 3 fills. 4 anys Batle per UCD, 4 per UM, i ara repeteix -- per UM.

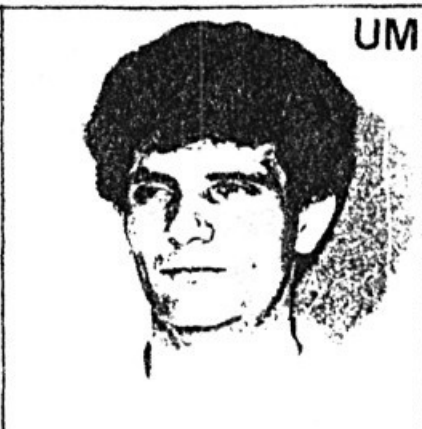
AP

AP

UM

PEP ZAPICO DURAN, 32 anys - nat a Córdoba, casat, la seva feina és contable.

MACIÀ CAÑELLAS CAÑELLAS, 24 anys, fadrí, 2on. Gr. F.P, fa de mecànic.

MATEU A. CAÑELLAS MARIAND, - 26 anys, natural de Santa Eugènia, fadrí, treballa - de tècnic electrònic.

UM

AP

UM

BARTOMEU MULET CAÑELLAS, 65 anys, natural de Palma, Enginyer Textil, A.T.S., Ex-Practicant de Sta. Eugènia. És casat i té quatre filles. - Anteriorment regidor d'AP.

BARTOMEU VIDAL COLL, 46 anys, casat, un fill, 14 anys president Càmera Agrària, 2 vegades cap de llista per AP.

JAUME CRESPI PENELLO, 24 - anys, fadrí, natural de -- Santa Eugènia, fa de venedor de cotxes.

RESTAURANT: "COVA DE LOURDES"

La direcció del Restaurant -regentada per Don Nadal Trias Orell- vos desitja bon profit i vos convida a una copa al nou Restaurant.

La seva ubicació és a un lloc molt estimat pel poble com pugué esser la cova de Lourdes. La seva composició és de quatre sales menjadors, dues piscines i el tobogan aquàtic més gros d'Europa (ja que va des de la verge fins al camí de les Olleries i la verge servirà de trampolí). El director del Restaurant té la idea de instal·lar un funicular que dur a la gent al complex urbanístic proper al Restaurant.

Ecòlogicament, creim que és una cosa que el poble necessitava, perquè tanmateix ben mirat per quatre ametlers i quatre pins, amb els seus odiosos gorrions respectius que no treuen gens de profit a l'economia del poble (que hauria de tenir un port esportiu en cas de tenir la mar a prop).

Segons les informacions donades a la redacció d'aquesta revista serà el Restaurant més gros de Mallorca.

Les properes setmanes s'inaugurarà un nou restaurant en el nostre poble.

XISCO CASELLES
MATEU CRESPI
BIEL LLADO

restaurant • bar
Ses
Olleries

STA. EUGENIA

TEL: 620976
Ctra. Sineu km. 14,800

ENTREVISTA EXCLUSIVA

DES DE "MARTE" LA GRAN ENTREVISTA
AMB EL FAMOS ACTOR DE CINEMA
"TOFOLWELL ALBERTHONTY"

AQUI A LA CIUTAT DE "MEPIRO" LES CORRESPONSALS DE LA REVISTA "SANTA EUGÈNIA", DESPRES D'HAVER REALITZAT UN GRAN VIATGE PER LES GALAXIES DEL FIRMAMENT, I A ON GRACIES A DEU NO HI HEM DEIXAT SA PELL, PERQUE HEM DE DIR QUE L'AVIO PARTICULAR DE LA REVISTA "SANTA EUGÈNIA" NECESSITA "MA DE METGE".

A LES SET HORES TAÜANES PERÒ LES DUES DE LA TARDA HORA "MARCIANA", ANAM A COMENÇAR LA GRAN I ESPERADA ENTREVISTA AMB DEL MES INTERESSANT, ATRACTIU, ELOQUENT, ATENT, EDUCAT, CABALLER, ETC. DE LES GRANS PANTALLLES DEL CINEMA.

NO IMPORTA DIR RES MES D'ELL PERQUE JA SABEU BEN CLAR DE QUI XERRAU: MR. "TOFOLWELL ALBERTHONTY" ALIES EL "CURT DE GAMBALS".

●Jé, primer de tot t'agratim aquest dinar que ens has ofert en el restaurant més famós de la teua ciutat "figues seques i pa aixut" i per haver acceptat aquesta entrevista. Com pots veure estam molt nerviosos i emocionades, ara veurem com ens surtirà això.

-He de dir que he fet una excepció amb vosaltres, perquè jo no som un home d'entrevistes, ja som prou popular sense elles. Però la vostra revista es una excepció i en vista que és el número 25 m'ha fet il·lúsió sortir-hi.

●La primera pregunta com te la pots imaginar va relacionada amb la darrera pel·lícula nominada per tants d'oscars i que ha conseguit l'oscar a la pitjor pel·lícula, el pitjor actor i actriu, a la pitjor direcció, els pitjors efectes especials, el pitjor guió, etc., i per això quina va a esser la teua reacció quan vares sentir el teu nom com a guanyador d'aquest premi?

-Bé, jo essent un personatge tan jove m'ho esperava i no m'ho esperava. Els companys me donaven ànims, me deien que tenia moltes possibilitats de guanyar-lo, i a més jo mateix tenia aquella mitiqueta d'esperança, perquè en aquesta pel·lícula vaig fer jo millor que vaig saber per interpretar aquest personatge; m'hi sentia molt identificat.

●Per aquells que encara no han tengut l'oportunitat de veure aquesta pel·lícula, ens podries explicar com és aquest personatge que t'hi veus tant identificat?

-Idò respecte a aquest personatge, podria dir que té moltes qualitats, a més l'ambient que l'enrevolta fa que sigui tant conflictiu, difícil. Podem dir que és un personatge molt torpe, és també un poc curt de gambals, li falta un bull i fins i tot podriem dir que és un poc bamboi.

●Com veis és un personatge molt difícil d'interpretar però com que sa meua personalitat és molt parellada a sa seva, no ha estat tant difícil per jo, encara que darrera ell hi he perdut molt de temps.

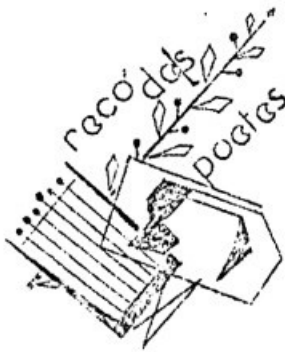
-Com tu saps a Santa Eugènia tens un "club de fans" i estam segures de que els hi agradaria saber més coses d'aquest personatge.

Com per exemple:

- -On penses passar aquestes vacances?
-Ja heu tenc ben pensat i tot preparat, perquè després d'aquesta pel·lícula crec que les tenc ben merescudes. El meu lloc escollit aquest any és "Venus" ja que la influència de la deessa Venus fa una transformació dins jo que me dona forces per seguir tenguent l'èxit que tenc.
- -Quin és el teu mitjà de transport millor per viatjar?
-El "monopatín", és molt ràpid i molt còmode.
- -Ets superticiós?
-No, esser superticiós duu mala sort.
- -T'agraden els animals?
-Sí, sobretot el diplodocus i les rates-pinyades.
- -Quin és el teu vici més característics?
-Canviar-me els calcetins cada hora.
- -Quina és la teva actriu preferida?
-Na Pixeris Descambuixada, no n'hi ha cap altre com ella.
- -Quina és la teva estatura?
-Sempre m'han dit que era molt alt, més o manco un metre vint.
- -Quins són els teus "hobbies"?
-Xerrar, mirar i escoltar.
- -Quin és el teu menjar preferit?
-La confitura de cames de dragons.
- -Quin és el teu color preferit?
-El marron diarea.
- -Quin ha estat el personatge que t'ha resultat més difícil de interpretar?
-"Sa mopia de Puntiró", que va esser una pel·lícula on el rodatge ens va dur molta feina.
- -Quin va esser el teu primer paper que interpretares?
-Na Xita de'n Tarzan, va esser una experiència molt interessant i molt positiva dins la meva carrera artística, he de dir que me va obrir moltes portes.
- -Quines qualitats físiques destacaries més de la teva persona?
-Crec que el meu nas i les meves orelles són perfectes. Unes de les raons per les que estic tan demanat pels directors són les meves qualitats físiques; d'aquí que diguin que som un "sex-simbol" de l'any 2.354 anys-llum.
- -I per acabar, com és en Tofolwell en realitat?
-Un personatge molt, molt, molt, ...

Després d'aquesta interessant entrevista tornam la connexió a la nostra redacció.
Moltes gràcies i adéu. ■

ETS TU...

Ets Tu, la meua ruta
que em fa seguir endavant
pensant en Tu tot el dia
i la nit, somniant.

Al costat de casa meua
unes roques hi ha
i quan jo hi pas qualche dia
en Tu, me fan pensar,
son les roques del meu cor,
perquè amb elles, Tu estas.

No és a les roques a qui escric,
sino a Tu que amb elles estas,
i m'ajudes a seguir endavant.
Fent del matí un bon dia,
i a la nit donar-lo per acabat
d'una tasca esgotadora
per poder seguir caminant.

Al costat de les roques estic ara
per sentir-te parlar
sabent que Tu em parles,i,
jo som qui no et sé escoltar.

Estimar és perdonar,i,
sé que Tu em perdonaras,
per això el perdó el deman
sabent que sempre m'estimaras.

Fam i set d'amor em falta
i només Tu pot assaciar,
essent gros el buit de la meua vida,
i omplida per Tu només serà.

"LLUITAR..."

La tristor ha cobert la seva imatge
enfora queda una expressió alegre
un temps viva i encesa
ara màrtir i apagada.

La fesumia de la juventud
ha arribat al seu fi
i de cop ha nascut
de la vellesa al principi.

Avui ja tard
record el passat
el teu somriure d'infant
dels teus ulls la billantor
de la mirada la claror:

per tot allò segueix lluitant.
L'esperança per davant.

Aquesta ploma és sincera
no és ni tant sols poeta
només vol dir-te: Lluita!
perquè la vida és molt bella.

La Lluna

...DE QUI TENC SET.

$\Sigma . \Sigma x c t o g$

"Els escrits d'aquesta revista sols expressa l'opinió dels seus autors"

SANTA EUGÈNIA

REVISTA LOCAL PER A LA DIVERGACIÓ I LA CULTURA

● LA DIABETIS (1.ª PART) ●

La diabetes mellitus es un desequilibri metabòlic, que fa que el nivell de glucèmia = nivell de "sucre" a la sang, estigui per damunt de les xifres normals. Es el trastorn metabòlic greu més freqüent en la població. Si no es controla cuidadosament, els nivells de sucre a la sang arriben a xifres excessivament altes donant greus problemes de salut, que anomenem complicacions de la diabetis i que es fan evidents sobretot a nivell de "microcirculació", que vol dir que s'altera la circulació de la sang en aquells territoris on el vasos sanguinis: arteries i venes son més petits: als ulls, als ronyons, i als nervis. La diabetis es potser la única malaltia crònica en el que el més important es que la persona afectada assumeixi la responsabilitat principal del seu control i tractament, sapiga que ha de fer en cas de no trobar-se bé, aprengui tant a controlar la quantitat de sucre a la orina com a la sang, segueixi les normes higieniques que necessita i no deixi la dieta, que es un dels fonaments del tractament i control de la diabetis. Sabem que la esperança de vida (pronòstic del anys que té possibilitat de viure una persona, i que depèn de múltiples factors econòmico-socials i ambientals) es troba disminuïda en els diabètics. Es a dir, una persona diabètica té més probabilitats de morir més prest que una persona no diabètica, però una diabètic compensat, que vol dir ben tractat i controlat té més possibilitats de viure més anys i sobretot de viure MILLOR aquests anys que un diabètic descompensat.

No totes les elevacions de glucosa a la sang han de significar sempre diabetis o malaltia diabètica, ja que l'edat i segons quins estats com l'embaràs, o determinats medicaments poden augmentar el nivell de la glucosa a la sang sense que pugue parlar de diabetis mellitus. En aquests casos parlem de Hiperglucèmia, de intolerància a la glucosa o de pre-diabetis, i totes aquestes situacions necessiten vigilància.

La diabetis es un trastorn d'una glàndula anomenada pancreas. El pancreas el tenim al mitg i un poc a l'esquerra del ventre entre l'estomac i el primer bocí del budell prim, i entre les moltes funcions que té fabrica la insulina. La insulina es una hormona fonamental per a l'equilibri metabòlic del cos, la seva missió es facilitar el pas dels sucres de la sang als diversos òrgans del cos humà a on son utilitzats per produir energia, necessaria per el funcionament normal.

¿Per qué es produeix aquest trastorn?

Un gran nombre d'estudis han intentat establir relacions entre la probabilitat de desenvolupar una diabetis i factors com la herència, la immunitat, les defenses, l'estat nutritiu o les costums alimentàries, etc. Fins ara les conclusions no son definitives en cap cas i sembla que es pot dir que el risc de diabetis es multifactorial, es a dir que depèn de diversos factors. Els factors més importants son:

-Història familiar i factor genètic.

-Edat.

-Hàbits alimentaris. El consum elevat de sucre i sobretot de sucres refinats augmenta el risc a patir diabetis.

-Sobrepes i obesitat. En les persones obesas el risc a patir diabetis augmenta i també a patirla més joves. Augmenta també de forma espectacular el risc a patir Hiperglucèmia, intolerància a la glucosa, pre-diabetis o diabetis que no necessita insulina com a tractament, pero que no vol dir que no sigui un trastorn important sobretot per les complicacions que pot arribar a produir.

-Algunes situacions clíniques que van sovint acompanya des de hiperglucèmia.

LA GLUCOSA

La glucosa és la unitat d'energia del cos humà. És com la benzina o el combustible per a produir energia, que permeti un funcionament normal de totes i cadescuna de les estructures del nostre organisme. La glucosa la prenem amb els aliments, passa i circula per la sang i es transportada a totes les cel·lules i teixits del cos. El cervell és la part del cos que necessita i consumeix més glucosa.

La glucosa és un "sucre". Els "sucres" són els Hidrats de Carboni, i són el que anomenen aliments o compostos energètics, es a dir que serveixen fonamentalment per a la producció d'energia.

Hi ha Hidrats de Carboni de dos tipus:

A) Simples: que estan formats per un o dos "sucres" i que passen molt ràpidament des dels budells a la sang. Entre altres, són Hidrats de Carboni simples: la sacarosa (que és el sucre blanc que consumim normalment, el sucre de taula), la fructosa (que es el sucre que hi ha a la frui-

ta), la lactosa (que és el sucre que conté la llet).

B) Complexes: que estan formats per llargues fileres de sucres, i que al arribar als budells necessiten ser capolats i transformats en compostos més petits o simples per tal de poder passar a la sang. Entre altres, són Hidrats de Carboni complexes: el midó i les dextrines que es troben a les patates, moniatos, al blat, a les llegums, a l'arròs i a les pastes, ... en general a aquells aliments que anomenen féculés.

Per a un diabètic és important saber que hi ha aquest tipus de Hidrats de Carboni per saber el que li convé o no menjar tant en el seu règim habitual com en el cas de que es produeixi una crisi de hipoglucèmia = baixada de sucre.

La glucosa, és indispensable. Però n'hi ha d'haver una quantitat determinada i sense massa variacions. Si davalla massa la xifra de sucre deim que hi ha hipoglucèmia. Si augmenta, hiperglucèmia. Totes dues situacions són indesitjables.

VINYET ROSSES

UNITAT SANITÀRIA LOCAL. SANTA EUGÈNIA.

METGE: VINYET ROSSES CARBONELL.

A.T.S.: VALERIA GREEN SUTTON.

HORARIS DE CONSULTA:

METGE: DE 18 A 20 HORES, EXCEPTE ELS DIMARTS DE 11 A 13 HORES.

A.T.S.: DE 11 A 13 HORES, EXCEPTE DIMARTS DE 18 A 20 HORES I DIVENDRES DE 16 A 18 HORES.

AVISOS PER METGE I A.T.S.:

DE 11 A 13 HORES TELÈFON: 621217

DE 18 A 20 HORES

URGÈNCIES

METGE: C/ COMPTE SALLEN, 17.

TELÈFON: 281313 N.º BUSCA 496.

A.T.S.: C/CAIDOS, 9.

VACUNACIONS

NINS I ADULTS (TÈTANUS)

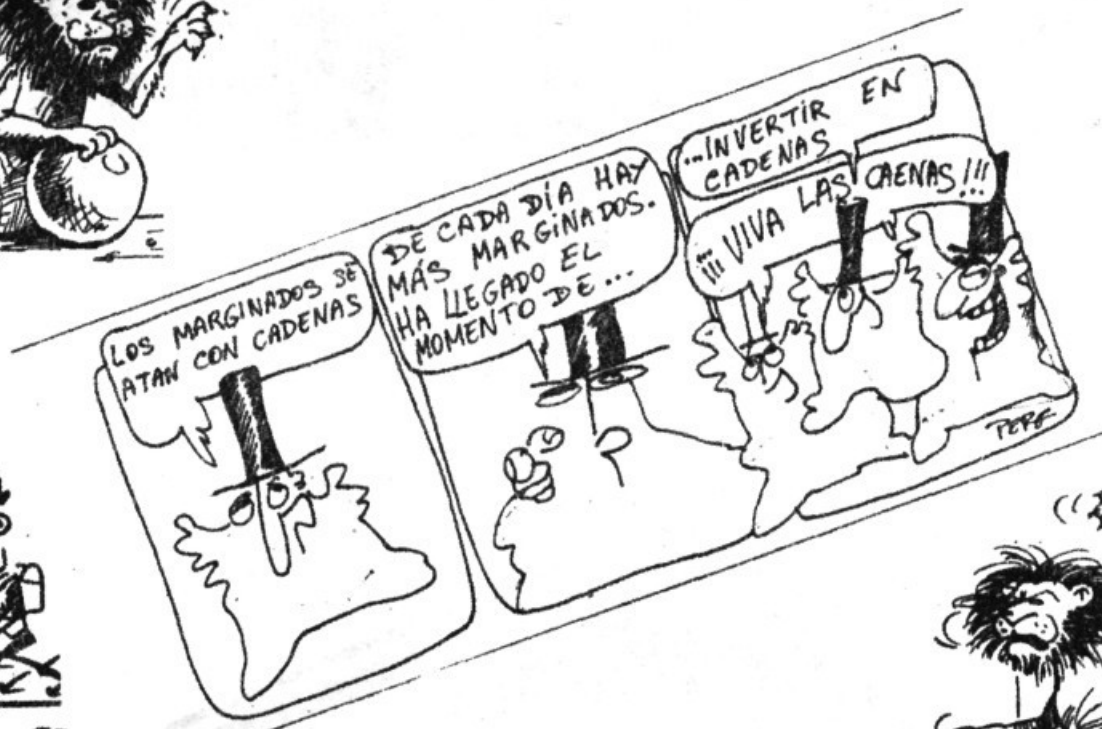
DIJOURS DE 11 A 13 H I DE 18 A 20 H.

CONTROL GLUCEMIA (SUCRE A LA SANG)

DIMECRES DE 11 A 13 H.

MAELDA

© QUINO

...¿QUÉ ES ESTO DEL "IRANGATE"?...
...¿PORQUE NO ME LO HA EX-TIRPADO?...

XAVIER BASCUÑANA

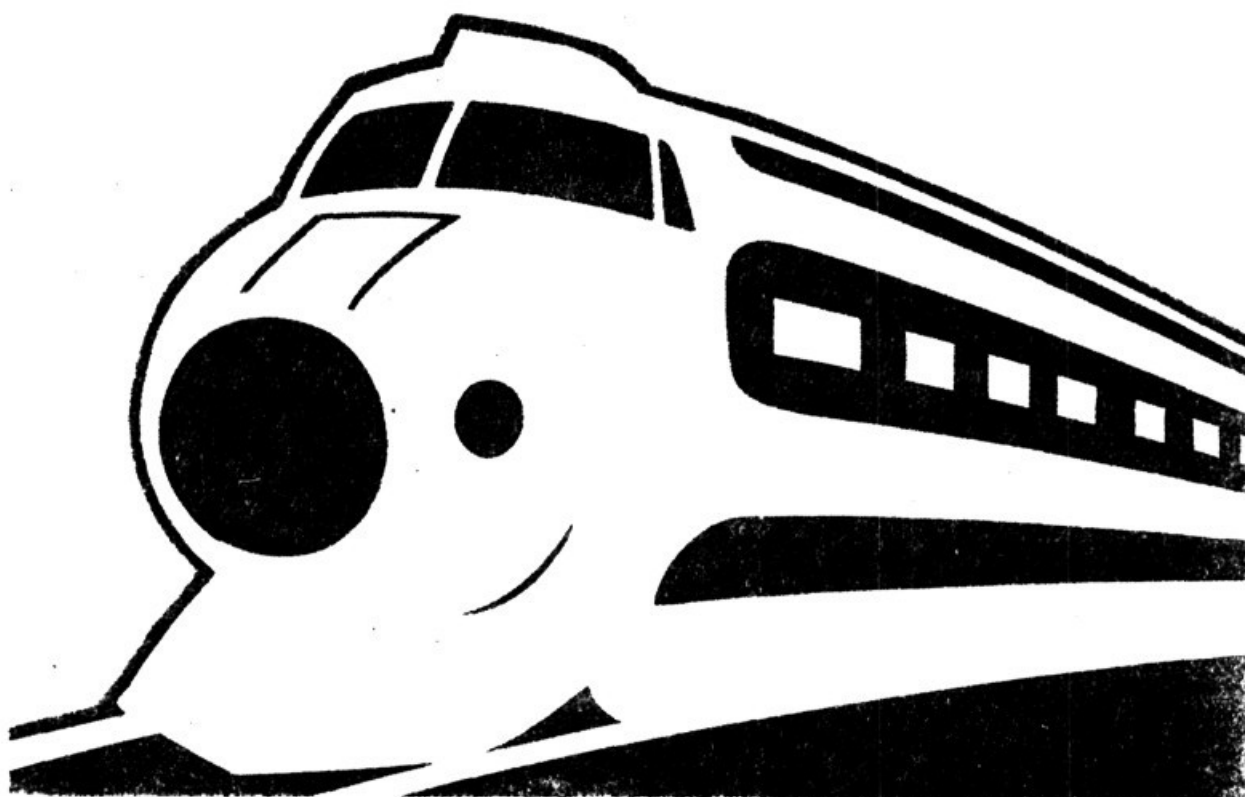
SANTA EUGÈNIA

REVISTA LOCAL PER LA DIVULGACIÓ I LA CULTURA

SANTA EUGÈNIA

S'ESTACIÓ

PUB AMB VIDEO STEREO, COMPACT DISC, ETC.

SANTA EUGÈNIA

SANTA EUGÈNIA

REVISTA LOCAL PER A LA DIVULGACIÓ I LA CULTURA

i

- 1) Nom i edat
- 2) Quin curs estudies?
- 3) Què és el que més t'agrada de Sta Eugènia?
- 4) Què és el que manca a Sta Eugènia?
- 5) Si poguessis fer el poble al teu gust, què faries?
- 6) Què opines de la joventut taujana?
- 7) Què és el que més te il.lusiona de la vida?
- 8) Què és el que més te preocupa de la vida?
- 9) Quin consideres el principal problema de la joventut actual?
- 10) Quin consideres el principal problema a nivell mundial?

æ3
w

- 1) Yolanda Maria Bover, 10 anys.
- 2) 4 EGB.
- 3) Es pub.
- 4) Una discoteca.
- 5) No ho se.
- 6) Que està bé.
- 7) Tenir un cavall.
- 8) La droga.
- 9) S'estudiar.
- 10) No ho se.

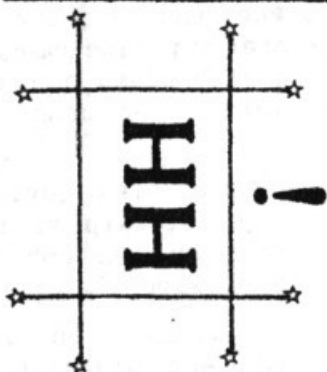
1

- 1) Biel Roca Roca, 13 anys.
- 2) 7 EGB.
- 3) Lo poc que hi ha d'es poliesportiu.
- 4) Discoteca, piscina, etc...
- 5) De tot.
- 6) Que està molt bé.
- 7) Viure-la.
- 8) Es futur.
- 9) La droga.
- 10) La política.

ZÆ
w

1+1

- 1) Catalina Bover, 13 anys
- 2) 6 EGB.
- 3) Sa joventut.
- 4) Una discoteca.
- 5) Ho milloraria tot.
- 6) Que col.labora en tot.
- 7) La felicitat.
- 8) El futur.
- 9) Sa droga.
- 10) La política.

3

- 1) Benito Sastre, 15 anys.
- 2) 8 EGB.
- 3) Es pub.
- 4) Un hospital.
- 5) Un munt de coses.
- 6) Que està bé.
- 7) Tenir es permis de motoret.
- 8) Sa mort.
- 9) La droga.
- 10) E.T.A .

4

Pd
B&

XISCO
AND
JAUME

Una altra vegada entorn de la nostra plana tractarem un tema que està directament relacionat amb nosaltres i el nostre poble. Vaig a contar-vos una història que segurament pocs de vosaltres en sabieu qualque cosa. Es tracta de la història de l'Ermita i el seu fantasma.

Fa un parell de dies passejant per damunt el puig vaig trobar un home vell que mai no havia vist abans. Extranyada li vaig preguntar qui era i a on es dirigia amb tant d'entusiasme. Ell en digué que era de foravila i que tant sols anava a l'Ermita per assegurar-se de que el fantasma seguia allà.

Quan vaig sentir aquella resposta tot d'una em vaig espantar, perquè després d'haver viscut tant de temps per aquells paratges mai no havia sentit res semblant. Li vaig dir a veure si tot el que em deia era veritat o si simplement es tractava d'una llegenda popular.

Ell em va assegurar que era cert i que si heu volia comprovar podia anar amb ell a l'Ermita. Jo tenia por i ell se'n va donar conta. Després em va dir: nina no tenguís por el fantasma és amic meu i mai et farà res si vas amb mi. Ell insistia perquè l'acompanyàs. Després de dubtes vaig acceptar i el vaig acompanyar.

Durant el camí em va contar que el fantasma estava allà des de la Guerra Civil, i que va decidir habitar allà, perquè primer, abans d'esser fantasma, va esser un presoner que va estar refugiat pel puig, i que es va poder salvar de les mans enemigues gràcies a l'Ermita. Llavors a la seva mort transformat amb fantasma decidí viure a aquell lloc.

Avui poca gent sap de la seva existència; quan els taujans i santamariers pugen a fer festa ell s'amaga dins la calavera, que com tots sabem està a l'habitació principal.

Una vegada haguérem arribat entràrem dintre de l'Ermita; llavors l'homonet vell agafà la calavera amb les seves mans i digué: ja som aquí he vingut a alliberar-te. D'un cop es tancà la porta i jo vaig sortir per la porta de darrera. Vaig esperar durant uns minuts i quan vaig veure que el meu acompanyant no sortia vaig anar a cercar ajuda. Uns quants d'homes pujaren amb mi, i entraren dintre l'Ermita. La gran sorpresa va esser quan vérem que la calavera havia desaparegut i enterra hi havia un escrit que deia: "gràcies per la llibertat".

Realment és una cosa increïble. A partir d'ara i després de haver-vos fet públiques aquestes declaracions, esper que quan tornem a l'Ermita pensem que durant molt de temps hi hem estat acompanyats.

Moltes vegades he preguntat per aquell homonet vell del puig però mai ningú ha tengut resposta. Si, qualquun de vosaltres té alguna informació per petita que sigui li agrairia molt que es posàs en contacte amb mi. Gràcies.

Adéu siau, ens trobarem a l'Ermita.

MARILENA

"A L'ERMITA HI HAVIA UN ..."

Pere Calders

Va néixer a Barcelona en 1912. Col·laborà com a dibuixant a "l'esquella de la torratxa" i feu de periodista però el que realment defineix a Pere Calders són els seus contes. El seu primer llibre fou el recull de contes titulats "El primer arlequí" (1936).

Al 1936 s'incorporà a la guerra com a tècnic cartògraf. En 1937 publicà la novel·la "La glòria del doctor Larén". Reflexà l'experiència del front a "lluitats de xoc". En 1939 s'exilià a Mèxic on col·laborà a "Pont Blau" i "Vida Nova". Tornà a Catalunya en 1963, ja havia publicat els excel·lents reculls de contes "Cròniques de la veritat oculta" 1953, premi Victor Català (1954), "Gent de l'alta vall" (1957) i "Demà, a les tres de la matinada" (1959). Quan va haver tornat a Catalunya, després del seu exili, obtingué el premi Sant Jordi de novel·la amb "L'autora de l'atzavara" (1964). Més tard en publicà dues més: "Ronda naval sota la boira" (1966) i "Aquí descansa Nevares" (1967). El seu recull de contes "Invasió subtil i altres contes" fou galardonat amb la Lletre d'Or de 1979.

Com ja he dit abans Pere Calders destaca sobretot com a contista, llegir els seus contes suposa topiar continuament amb la sorpresa de l'insòlit. Calders ens posa amb tota naturalitat contacte amb allò que resulta extraordinari per infreqüent, estrany, desacostumat o impensable. Els crítics el situen entre "la literatura de l'absurd" i una tendència de "realisme màgic".

Dins els contes de Calders la realitat i la fantasia se presenten enllaçades íntimament juntament amb un altre dels seus mecanismes característics: l'humor, un humor tensional i tràgic. Els personatges dels contes de Calders són febles, desil·lusionats sotmesos a un ordre extern que els afeixuga i sobretot plens de ingenuïtat.

Tal vegada Calders amb tots aquests ingredients intenta fer-nos veure l'obcecació, la manca de imaginació i la incapacitat del individu per sobreposar-se al petit cercle de seguretats, a la impossibilitat de reaccionar, fins i tot davant dels fets més insòlits, d'una manera raonadament humana.

M^a. EUGÈNIA POU

SANTA EUGÈNIA

REVISTA D'ART I LITERATURA D'INICIACIÓ A LA CLATURA

ASAMBLEA GENERAL ORDINARIA CELEBRADA POR LA SOCIEDAD DE CAZADORES "PUIG D'EN MARRON" EL DIA 12 DE JUNIO DE 1987.

En el local social Centro Católico siendo las 21 horas en primera convocatoria, y las 22 h en la segunda convocatoria del día 12 de junio de 1987, se reúnen en Asamblea General esta sociedad al objeto de tratar los asuntos relacionados en el orden del día debidamente notificado. Actúa como secretario don Juan Pou Mulet, i Presidente don Pedro Pujol Puigserver.

Antes de dar comienzo la assamblea se guarda un minuto de silencio por los socios fallecidos, los cuales son los nº 20 Bartolomé Villalonga Coll, y el nº 67 Bernardo Fiol Garcia, y el ex-socio, Ramón Parets Crespi, a los cuales se les oficiará una misa el día 20 de junio.

LECTURA ACTA ANTERIOR.- Se procede a la lectura del Acta anterior, siendo aprobada y firmada por tres socios representativos.

RESUMEN EJERCICIO ANTERIOR.- Se informa que los papeles de la ampliación del Coto están presentados en Icona, esperando que la ampliación esté lista para el principio de la temporada. Se recuerda el cambio de la reserva d'"Es Pins" a "ses Sorts", informando que la "d'Es Pins" estará en vigor hasta el cuarto domingo de septiembre. Se da cuenta de la baja voluntaria de los directivos Guillermo Bibiloni Roca y Gabriel Coll Cañellas, informando que Miguel Mayol Pou busca un sustituto para su puesto en dicha directiva.

APROBACION PRESUPUESTO.- Se aprueba el presupuesto en 678.000 .

DIAS NO TRABAJADOS.- Los señores socios que no han acudido a los días de trabajo debidamente notificado, deberán abonar el pago de la cuota anual 1500  por día no trabajado.

SUBIDA CUOTAS.- Por gastos de la sociedad se propone subir la cuota a 3000  siendo aprobada por la mayoría de los socios asistentes.

PAGO CUOTA.- Días 3,4,10, y 11 de julio de les 9 h. a les 12 horas en el local social Bar Can Prim.

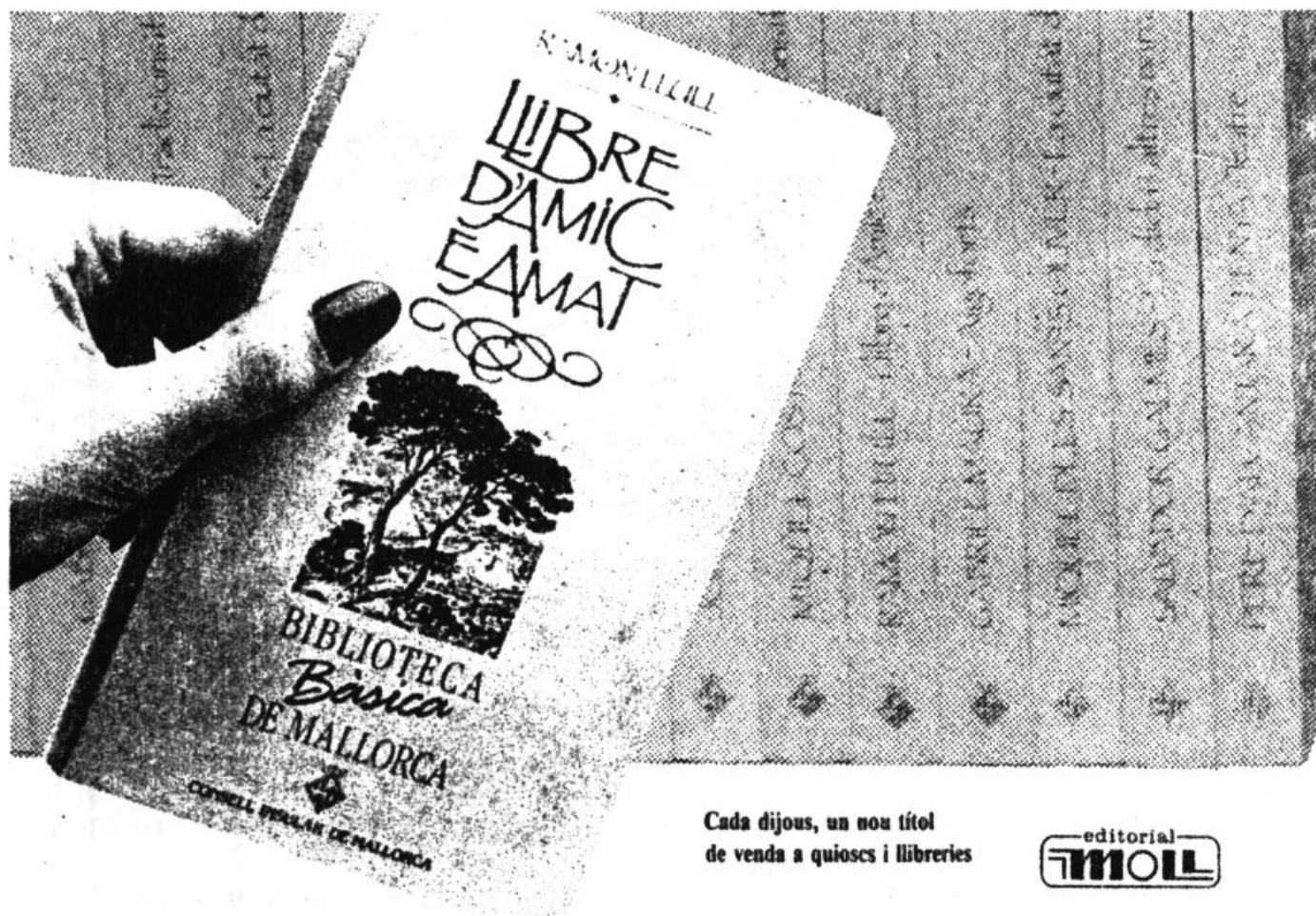
APERTURA DE CAZA.- La apertura de caza será para los "aguaites" y perros podencos el día 12 de julio. La Media Veda será el día 16 para perros con armas, el 18 para perros sin armas. La veda se abrirá el cuarto domingo de setiembre, todo ello con las reglas de años anteriores.

PROPUESTA DE URGENCIA.- No habiendo ninguna se pasa al orden del día.

RUEGOS Y PREGUNTAS.- El Presidente informa que se está buscando un guarda Jurado para contratarlo fijo. Sobre los tordos no se sabe nada oficial. También se dijo de buscar una solución a los perros sueltos en "Es Vinyet".

Sin más temas de los que tratar, se da por finalizada la Asamblea, siendo las 11'15 h, y de lo cual como secretario certifico.■

Juan Pou

Cada dijous, un nou títol
de venda a quioscs i llibreries

editorial
MOLL

És bàsica per la nostra cultura.

És la Biblioteca Bàsica de Mallorca que ara t'ofereix el Consell Insular. Són 25 obres que posen a l'abast de tothom el més representatiu de la literatura i cultura fetes a Mallorca.

Una col·lecció única i molt econòmica que no pot mancar a ca teva.

Ramon Llull, "Llibre d'Amic e Amat"; Gabriel Maura,

"Aigoforts"; Miquel Costa i Llobera, "Tradicions i Fantasies" i molts més autors mallorquins componen amb les seves obres més representatives aquesta Biblioteca tan essencial per conèixer la nostra cultura, les nostres arrels i tradicions. Una Biblioteca que per la nostra cultura, és bàsica.

BIBLIOTECA
Bàsica
DE MALLORCA

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

SANTA EUGÈNIA

REVISTA LOCAL PER A LA DIVULGACIÓ I LA CULTURA

NADAL BATLE: POLEMIC ?

BIEL+ MATEU

Després d'haver llegit les declaracions del Rector de la Universitat de les Illes Balears D. Nadal Batle -i les conseqüents respostes als diaris de Ciutat en forma de cartes al director per part d'una gent de cultura molt limitada maldament qualcun d'ells sigui fins i tot catedràtic de dret- trobam que aquestes declaracions en si no són polèmiques ni a prop fer-hi però heu poden esser si només se tenen en conta extractes d'elles.

El que més ens ha estranyat no ha estat l'assumpte aquest de les cartes -ja que tothom és ben lliure de dir tots els dois que vulgui- sinó una notícia publicada al Diari de Mallorca en la qual s'informava de que s'havia fet una recollida de firmes contra en Nadal Batle -concretament 51 firmes- entre les que podem trobar, encapçalant el document 5 treballadors de la plantilla de Ràdio Mallorca, emissora que no ha fet absolutament res per a la normalització lingüística, al contrari de emissores com Ràdio Popular -que si ha fet coses importants com cursos de català per ràdio i altres programes en català- Ràdio Cadena Espanyola -a la F.M. fa tota la programació en català- i Ràdio 80 -al manco radiava els partits del Mallorca en català-.

També hem llegit l'article de N'Alfonso Ussía publicat al Diari de Mallorca sobre el Rector en el qual fins i tot hi havia insults; nosaltres li demanàrem a aquest il·lustre periodista que no se vulgui ficar allà on no el criden i que deixi els problemes de la nostra Terra per a nosaltres, així com demanàrem al prestigiós Diari de Mallorca i als altres diaris i mitjans de comunicació de les Illes un poc de serietat sobretot a l'hora d'admetre segons quins escrits, si bé és completament cert que hi ha d'haver llibertat d'expressió també pensam que els mitjans de comunicació han d'esser imparcials i objectius.

Acabarem dient que no volem parlar del caràcter independentista de'n Nadal Batle perquè aquesta és una pàgina dedicada a la llengua i no a la política però sí estam d'acord amb les seves declaracions sobre bilingüisme, perquè creim que tècnica i lingüísticament aquestes afirmacions de'n Nadal Batle són correctes.

Agricultor,
cultive sus proyectos y sus
ahorros en el
Banco de Bilbao

BANCO DE BILBAO

FONER

**MINYÓ
INFANT
ESPORT**

CARNET JOVE

Plaça dels Hostals, 13 i 15

Tel. 62 00 48

SANTA MARIA DEL CAMÍ

**GRAN ASSORTIT DE
ROBA PER A GENT GRAN**

SANTA EUGÈNIA

REVISTA LOCAL PER A LA INICIACIÓ I LA CULTURA

FUTBOL

C.D.F. Santa Eugènia:

Un equip de Segona.

Vet aquí el veredict de la pormoció que ha jugat l'equip local i el Cafetin per cubrir una plaça de primera regional. Dos partits que, si bé han vengut a un temps molt poc esportiu pel Sta. Eugènia, han mantengut l'aficionat en tensió. Molts de gols (11), feren de bon joc, emoció, no han mancat al llarg del cent vuitanta minuts. Però, no ha pogut ésser l'ascens. El Cafetin, un equip que no es caracteritzava precisament per la seva activitat goletzadora ha marcat un gol més que els que ha fet el Sta. Eugènia.

Una derrota mínima i honrosa.

La primera part del partit jugat a Ciutat feia presumir que no hi hauria cap dubte del guanyador perquè els taujans dominaren clarament: l'únic que faltà fou la consecució de qualche gol, que hagués pogut arribar ja que hi hagué clares ocasions. S'esperava que després de la recaudació no hi hauria dificultats per treure un bon resultat del Rafel Puelles. Però cinc minuts de desconcert trancaren en gran manera les esperances posant molt cos amunt l'eliminatori: en poc temps el marcador senyalava un 3 a 0. La precipitació va ésser la constant dels taujans que volien acursar diferència molt exagerada; però el porter local demostrà ésser al millor aturant tot el que arribava dins els seus dominis, exepte en una ocasió. Un 3 a 1 hagués pogut ésser menys dolent, de no haver arribat el quart gol palmesà.

No es perderen les esperances de cara al segon encontre; es confiava en superar el resultat advers. Els

jugadors, psicològicament ben preparats, i un ambient de festa donaven interès a un partit crucial i dramàtic. I així succeí. Dins el terreny de joc, un 4-3-3 que de vegades es convertigué en un 3-4-3, era el sistema de que s'havien de fer gols. Però hi havia un perill que es va complir; que a l'inseguretat de la defensiva taujana s'hi afegís el contratac del Cafetin. Per dues ocasions. Aquest equip logrà marcar a Ferrà, per un que ho va fer el Sta. Eugènia a la priemra part.

Quatre gols s'havien de marcar en 45 minuts si es volia igualar la eliminatori; l'empresa era quasi impossible. Devers el minut 20 arriba l'empat com a conseqüència d'una falta a fora de l'area llançada per J. Crepi. Excepte qualqua contraatac esporàdic, el Cafetin es limitava a tancar-se dins el seu terreny os es feien difícils les penetracions pel centre. Del llançament d'un corner es produí el tercer gol local (J. Deià) i poc després l'arbit n'anulà un per prèvia falta de Bauzá. El 4 a 2 vingué a poc minuts de la conclusió del partit, que, si arriba a durar més (l'arbit havia de descontar més temps ja que s'en va perdre molt s'hagués pogut arribar a una pròrroga. Aleshores, la preparació física i l'ambient haguessin estat factors determinants. Al final, resignació i despedida de l'arbit baix la custòdia de la força publica, ja que el públic considerà que havia tengut un arbitratge perjudicial pel Sta. Eugènia.

ASAMBLEA GENERAL ORDINARIA C.F.D.SANTA EUGENIA

D'acord amb la convocatòria prevista va tenir lloc el passat 26 de juny l'a-ssamblea General Ordinària del C.D.F. SANTA EUGENIA. Amb una assistència inicial de 15 socis (arribaren a ser 25) començà la mateixa, a les-22'35 h. amb la lectura del primer punt de l'ordre del dia i la lectura de l'Acte anterior, la qual va ser aprovada i signada per tres socis presents. I seguidament el tresorer del Club donà compte del balanç econòmic de la temporada que tengué el següent moviment aproximat. INGRESSOS:1.396.000ptes.

SANTA EUGÈNIA

REVISTA LOCAL PER A LA DIVULGACIÓ DE LA CULTURA

DESPESES: 1.221.000 pesetes. Per tant queda un saldo de 175.000 ptes. Informa als socis que el club ens passarà amb més detall els conceptes que han constituït el balanç econòmic, el que publicarem a la propera revista.

Després es va plantejar la possibilitat d'organitzar un sopar de socis i simpatitzants amb la conveniència de que es realitzàs a un restaurant. El dia senyalat és el 18 de juliol.

Es va comunicar que el presupost previst per a la temporada 87-88 és el mateix de la passada.

El President D. Jaume Bibiloni, manifestà a continuació, que aquesta era la darrera vegada que presidia un acte, ja que per motius personals deixava la presidència, que quedà en nom de Miquel Mulet, fins aleshores Delegat, que va tenir unes paraules d'agraïment al qui havia estat el primer màxim president del Club de Futbol. Els assistents gaudiren l'intervenció. A petició nostra, ens comunican altres canvis a la directiva:

Baixes: Jaume Rosselló i Juan Campins.

Altes: José Sanchez i Pau Cañellas, aquest darrer i Macià Cañellas seran els Delegats.

Finalment es passà al capítol de pregs i preguntes, del que hem pogut recollir les següents resenyes:

- L'auxència d'En Parera impossibilita afirmar amb seguretat si seguirà essent el mïster.
  - El futur de l'escola de futbol-base, amb una valoració de discreta també depend de la continuació d'En Parera.
  - De moment no hi havedats importants en relació als jugadors.
  - L'inversió d'infraestructura al camp de futbol, depend d'unes gestions per habilitar un terreny a la construcció d'un camp municipal.
- Quan eren les 23'45 h.lacte es donà per acabat.

futbol-sala

Dins el programa estiven d'activitats esportives diguem que ja ha començat la Tercera Edició del Torneig de Futbito, que durant el mes de Juliol tindrà lloc a la pista del poliesportiu municipal. Els organitzadors volen que es repetesqui l'exit dels anys passats, pel que posen molt d'interés perquè tot surti bé. Una participació asombrosa, 10 equips, prengué part del sorteig per formar els dos grups, al cap del quals hi ha el campió i subcampió darrers, és a dir, el Putxet i Es Cosins respectivament. Així, queden establerts els grups següents:

GRUPO A

Putxet
Ciudadans
Bruts
C. C. Ca'n Topa
La Isleña

GRUP B

Es Cosins
Ca'n Fideu
Taujans
Alapajoes
T. Vidal

Cada grup jugarà una lliga paral.lela i els dos primers de cada un d'ells s'enfrontaran per dilucidar els primes llocs.

Així mateix, els alevins tendran el seu propi torneig. Hi ha dos equips de dues jornades, el 18 i 25 de Juliol. S'està gestionant la presència d'un quart equip, que encara no ha estat confirmada. De moment, estan inscrits el Recreatiu Mallorca, el Biniali i el Sta. Eugènia.

Mikel yi Toni.

futbol...futbol

SANTA EUGÈNIA

REVISTA LOCAL PER A LA DIVULGACIÓ I LA CULTURA

XOSCO I TONI

MENJAR.
que se fregesquin i llavo ja se poden
S'agafen el ous i se tiren dins la
pella amb molta força i hem d'esperar
PREPARACIO:

Un parells d'ous segons la quantitat
de gent que ha de menjar.
INGREDIENTS:

OUS ESTRELLATSSSSSS

panxa.
que les de la truita i de cop a la
i se següen les mateixes pases
però dedins s'hi tiren els caragols
i després se fa una truita estrangera,
que s'ahan de treure de la closca
a punt; però l'única diferència és
Se buellen mes caragols i es posen
PREPARACIO:

Ous i caragols al gust de cada un
i la quantitat que se vulgui.
INGREDIENTS:

OUS AMB CARAGOLS

Se va a la gelera i s'agafa un pasta-
nagó i ja se la poden menjar.

Un pastanagó.
PREPARACIO:
INGREDIENTS:

PESTANAGO CRRUU

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

sino el agrada doncs la tiren.
estigui feta si la poden menjar i
le truita estigui fabricada. Quan
riorment. Se remou un poc fins que
ben calent se posa i'ou remenat ante-
posa un poc d'oli. Quan s'oli està
Segon pas: S'agafa sa pella i se
se posa dins la pella.
poc de sal; se torna remenar i després
està ben mesclat i se li posa un
dins el plat; se remena fins que
s'agafa s'ou i se romp, se posa
Primer pas: se agafa un plat fondo
PREPARACIO:

un ou i un poc de sal.
INGREDIENTS:

TRUITA EXTRANJERA

i de cop cap a l'estómac.
i se posa damunt espitjant un poc
sal. S'agafa l'altra llesca de pa
damunt el pa. Se posa l'oli i la
talla a teades o sino se frega per
un plat, s'agafa la domàtica i se
ca, se posa la llesca de pa dins
S'agafa una llesca de pa i una domàti-

PREPARACIO:
Un poc de sal.
Un poc d'oli.
Una domàtica.
Dues llesques de pa.

INGREDIENTS:

PA AMB OLI

"CA'N FIDEU"

(COMESTIBLES "MARGARITA")

UNA BOTIGA AL SEU SERVEI

UN SORTEIG CADA DIVENDRES

TEL. 62 05 92

SANTA EUGENIA: MALLORCA.

SANTA EUGÈNIA

REVISTA LOCAL PER A LA DIVULGACIÓ I LA CULTURA

